

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۸/۰۶

نظر محمد مطمئن

د طالب او امریکا مخامخ خبرې او غیر مسؤلانه څرگندونې

د روان کال، جولای میاشت په درېمه اونۍ کې، له ۱۷ کلنې جگړې وروسته، د امریکا د بهرنیو چارو، پښتیاگون او سي آی اي گډ هیئت په دوحه کې د طالبانو د سیاسي دفتر له مشرانو سره ناسته وکړه، دوه ورځې مسلسل د دوی تر منځ یوازې د راتلونکي اړوند رڼه خبرې وشوې، او دواړه لوري تمه لري چې همدا خبرې به دوام پیدا کړي. نه یوازې افغانان، بلکې د نړۍ ډیر ملتونه همدا ستونزه لري چې د جگړې له بریا وروسته په سیاسي برخه کې ناکام ثابت شوي. افغان ولس د طالبانو ملاتړ وکړ، او ۱۷ کاله له امریکا سره جگړه وشوه، او د امریکا د ولسمشر ټرمپ نظامي تگلاره په امریکا، افغانستان او نړۍ کې تر سوال لاندې راغله، له بشپړې ناکامۍ سره مخ وه، امریکا غوښتل چې د ټرمپ د تگلارې د ارزونې لپاره خپل امریکایي ولس ته کومه لاسته راوړنه وښيي.

اوربند

د ۲۰۱۷ ز کال ډسمبر میاشت کې په اوسلو کې، له افغانستان سره د نړیوالو مرستندویه هیوادونو غونډه کې میرمن الیس ویلز له پخواني طالب چارواکي سره له خبرو وروسته په دې وپوهول شوه چې طالبان د کوم هیواد تر نفوذ لاندې نه دي، او نه هم په حکومت کې د ونډې اخیستلو او شراکت هوډ لري.

یو په بل پسې لور پورې امریکایي جنرالان کابل ته راغلل، دلته یې له ځینو پخوانیو په خپل دریځ پاتې طالبانو سره لېدنې وشوې، د امریکایي جنرالانو لخوا د اوربند طرحه وړاندې شوه، ډاکټر غني اته ورځنۍ اوربند اعلان کړ، او په کوچني اختر کې د طالبانو له خوا درې ورځنۍ اوربند، چې تر ډیره اوربند په کور دننه او نړیواله کچه د طالبانو په گټه تمام شو.

امریکایي، افغان او ناټو چارواکي تمه لري چې راتلونکي لوی اختر کې به هم اوربند وشي، تر دې مهاله طالبانو د اوربند اړوند څرگندونې نه دي کړي، ولي طالبان به په دې فکر کوي چې د تیر اختر اوربند لاس ته راوړني وساتي.

مخامخ خبرې او رسنۍ

بالاخره هغه څه چې افغان ولس یې تمه درلودله، چې د طالبانو او امریکا تر منځ مخامخ خبرې وشي، امریکا ومنله، امریکایي لور پورې چارواکي او جنرالان کابل ته راغلل، همدلته کابل او په ځینو نړیوالو غونډو کې یې له ځینو بې پلوه افغانانو سره لېدنې وشوې، دې پایلې ته ورسیدل چې له طالبانو سره مخامخ خبرې د افغان کښالي او ستونزو د حل یوازینی لاره ده.

ستونزه داده چې ځینې کورنۍ او ځینې بهرنۍ رسنۍ د طالبانو او امریکا د مخامخ خبرو اړوند منفي راپورونه ورکوي، ذهنتونه مغشوش کوي، داسې څرگندونې چې د افغان سولې اړوند منفي تاثیرات لري.

د افغان سولې اړوند تر ټولو منفي راپور د اگسټ پر ۲مه، د ډبلي بیسټ راپور وو، چې د میرمن رافیل او کولینډا له خولي ویل شوي چې طالبان به په مشروط ډول د بهرنیو پوځیانو له شتون سره هوکړه وکړي.

میرمن رافیل چې اوس مهال رسمي دنده نه لري، یو وخت په اسلام آباد کې د امریکا سفیره وه، او کولینډا چې یو وخت په پښتیاگون کې مهم شخص وو، دواړو د خپل شهرت له امله د سولې اړوند داسې څرگندونې کړي، په باوري ډول د طالبانو او امریکا مخامخ خبرې زیانمنې کولای شي، او که چیرته بیا هم د دوی په خوله امریکا خپله غیر رسمي تگلاره وړاندې کوي، نو امریکا هغه تیروتنه کوي چې په تیرو ۱۷ کلونو کې یې وکړي او کومه نتیجه یې نه درلودله.

ما (لیکوال) او ډاکټر فیض محمد ځلاند د جون میاشتې په وروستي اونۍ کې دوه ځله په کابل کې د امریکا پخوانۍ د بهرنیو چارو مرستیال وزیر رابن رافیل، د پگواش ادارې مشر بناغلی پاولو او متقاعد ډگروال کریستوفر کولینډا

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

سره ولیدل، هغوی د گډ حکومت له مشر ډاکټر غني، مخکیني ولسمشر حامد کرزي، استاد سیاف، انجنیر حکمتیار، یونس قانوني، احمد ضیا مسعود او گڼو افغان سیاستوالو سره لیدني درلودلې. په وروستی ناسته کې خالاند او ما (مطمئن) له دوی څخه دا پوښتنه وکړه، چې تاسې له افغان چارواکو او سیاستوالو سره ناستې درلودلې، کوم ټکي دي چې تاسې ته ویل شوي، او د افغان کشالي حل پکې را وتلای شي.

بناغلي پاولو وویل:

- ۱ - د امریکا او طالبانو مخامخ خبرې
 - ۲ - مذاکراتو کې د ټولو سیاسي گوندونو شتون
 - ۳ - حکومت کې مالي او اداري فساد د سولې مخ کې خنډ
 - ۴ - راتلونکي کې د اوربند لپاره کار کول، او د پاکستان څخه مرسته غوښتل
 - ۵ - د لنډ مهاله حکومت جوړول
 - ۶ - د بهرنیو ځواکونو شتون، د هغوی وتلو اړوند د سیاسي گوندونو اندیښنه، چې بیا ځل د نوبیو کلونو تکرار (کورنی جگړه) ونه شي.
- ډیلي بسټ لیکلي چې میرمن رافیل او کولینډا په دوحه کې له طالبانو سره درې ځله لیدلي، څومره چې مور معلومات وکړل، دوی دواړو له اصلي طالب ادرسونو سره نه دي لیدلي او نه هم طالبانو د بهرنیو پوځیانو د شتون اړوند له دوی سره دا ډول خبرې کړي.
- اوس چې د افغان سولې اړوند پرمختګ لیدل کیږي، ځینې کړی به هڅه کوي چې همدا پروسه ټکنی او ځنډنی کړي، افغان حکومت لا هم تمه لري چې د ځینو ادرسونو په مرسته له طالبانو سره پټې ناستې وکړي، او د هغې ډول سولې تمه لري کوم چې د حکومت او حزب اسلامي تر منځ وشوه.

د طالبانو سکوت

امریکايي رسنۍ د امریکا - طالبانو مخامخ خبرو اړوند بېلابېل راپورونه ورکوي، خو طالبان پټه خوله دي، په کار وه چې طالبانو هم په دې اړه څرگندونې کړي وای، ځکه هغه څه چې دوی غوښتل، لومړی قدم کې یې تر لاسه کړل، او امریکایان مخامخ خبرو ته چمتو شول.

ولي برعکس امریکايي رسنۍ بیا راپورونه ورکوي چې امریکایان خپل هدف ته ورسېدل، طالبان د جگړې د شدت له امله چمتو شوي چې د بهرنیو پوځیانو حد اقل یوه اډه ومني.

لا هم په پنتاگون او د امریکا بهرنیو چارو وزارت کې د ځینو رسمي کارکوونکو لخوا دا ږغ بدرگه کیږي چې طالبان دي له امریکا سره حد اقل یوه اډه ومني، هممهغه خبرې کوي کوم چې د رابن رافیل او کولینډا له خولي په ډیلي بیسټ کې ویل شوي.

ستونزه داده چې طالبان لا هم په سیاسي برخه کې ستونزې لري، او دا د پرتلې وړ هم نه ده چې طالبان به له امریکا سره د ډیپلوماسي له مخې ښه په مخ ولاړ شي.

یوه خبره چې زه (لیکوال) یې ډیر ځله کوم، په خبرو کې د طالبانو رښتونوالی، او رڼه تگلاره، چې ناسمه ډیپلوماسي، چل، فریب او هاخوا دیکو خبرې پکې ځای نه لري، طالبانو ته ډیره گټه کړي، د امریکا بخت دلته خراب دی چې له داسې ډښمن سره مخ ده، چې هغوی له امریکا سره په ناسمې ډیپلوماسي او وخت ضایع کولو باور نه لري.

طالبان رڼه خبره او رڼه پریکړه غواړي، که له امریکا سره د ځینو هیوادونو او ډلو په ځیر د وخت ضایع کولو او نامناسبي ډیپلوماسي لاره ونیسي، پرته له شکه، امریکا به د افغان سولې پروسه دومره بدرنگه کړي، لکه د فلسطین او اسرائیلو د سولې یې پایلې پروسه.

په کار نه ده چې طالبان د ډیپلوماسي له کارولو ویره ولري، پښتو کې مثل دی: " بلا به په مخ وهي"، دا معنی چې تېښته به نه کوي، مخامخ به پرې ورځي.

دا ډول په اسلام کې هم سالمه ډیپلوماسي کارول مخپه لري، د خبرو، اړیکو او نرمو لارو په وسیله د ستونزو حل او هدف ته رسېدلو له پاره ښې رنځه او کارنده ډیپلوماسي ته اړتیا لېدل کیږي.

طالب او د مسؤلیت احساس

سوله تر جگړې سخته ده، او په احتیاط باید قدمونه واخیستل شي، په کار خو دا وه چې د طالبانو د سیاسي کمیسیون غړو وار له مخه په کور دننه، امریکا، اروپا او نورو سېمو کې داسې افغانان په نښه کړي وای چې هغوی د سولې اړوند پوهاوی او تجربه لري، او د هغوی څخه یې ډیر څه اوریدلي وای، داچې عملي وي یا نه، دا بیا د طالب مشرانو خپل واک وو.

داسي ښکاري چې لا هم طالب فکر کوي چې هر وخت بايد په دوی پسې خلک وگرځي، دوی اړتيا نه لري چې د کوم پوه او تجربه لرونکي افغان له نظرياتو او پوهاوي څخه برخمن شي، ولي په سياسي لحاظ، او د وخت په دي حساس پړاو کې په کار ده چې طالبان تر پخوا لا زيات په سياسي، مطبوعاتي او نورو برخو کې فعاله شي، او له افغان سياستوالو سره خپلي رغنده اړيکي گړندی کړي.

سکوت، نه حرکت، نه فعاليت، هغه انديښني او نيوکي دي چې پر طالب سياستوالو کيږي، نه يوازي داچې طالبان له مصلح افغانانو سره اړيکي وساتي، په کار ده چې له خپلو مخالفو لورو سره ډيرې تيزې اړيکي جوړې کړي، له امريکا سره مخامخ خبرې گرده ستونزه نه شي حل کولای، هغه څه چې په امريکا پورې اړه لري، هغه کار به وشي، ولي دلته په کور دننه د شمال ټولې پخواني جوړښت غړي، د حزب اسلامي، نوي سياسي گوندونو او ځوانو مدني حرکتونو سره اړيکو جوړولو، د هغوی انديښني ليري کيدو ته ژوره اړتيا لېدل کيږي.

د ايران، پاکستان، منځنۍ آسيا هيوادونو، روسيې او هند انديښني لا هم پر ځای پاتې دي، اوس چې طالبان له امريکا سره مخامخ خبرې کوي، اړينه ده چې هماله له يادو سېمټيزو هيوادونو سره د افغانستان راتلونکي اړوند او دهغوی انديښنو ته قانع کونکي ځواب ولري.

کوم ډول حکومتي جوړښت

ښکاره ده چې په يوازي ډول نه طالب، نه حکومت، نه شمال ټولوا له او نه هم سياسي گوندونه حکومت کولای شي، اړينه ده چې افغان شموله داسي نظام چې هر افغان پکې خپل ځان وويني جوړ شي.

د دي لپاره طالب او د سياسي گوندونو مشرانو، هر لوري ته په کار ده چې يو له بل سره رغنده اړيکي جوړې او د راتلونکي په اړه يو له بل سره نظريات شريک کړي.

افغان حکومت په ټوله معنی د لنډ مهاله حکومت مخالف دی، او مخالفت به يې کوي، هڅه به کوي چې امريکا بياځل که دوی وتوانيري قانع کړي چې له طالبانو سره مخامخ خبرو کې ډير مخته ولاړ نه شي، پېل يې وکړي، او نور مسايل پرېږدي چې د افغان حکومت تر مشري لاندې مخکې يوړل شي. ولي دا به په دي معنی وي چې جگړه اوږدېږي، که ټاکنې کيږي، او د ټاکنو پر بنياد راتلونکي ۵ کلن حکومت ټاکل کيږي، په دي معنی چې مور ۵ نور کلونه هم سولې ته نه شو رسيدای او په جگړه کې به ښکېل پاتې شو.

اوس چې په کور دننه ډير سياسي گوندونه، نړيواله ټولنه او حتی امريکا دي پايې ته رسيدلي چې د افغان جگړې د ختم يوه لاره لنډمهاله حکومت دی، په دي اړوند افغان لور پورو چارواکو ته په کار ده چې حوصله، زغم او انعطاف ولري.

که امريکا او افغان حکومت هڅه کوي چې طالبان هم د حزب اسلامي په څير له افغان حکومت سره د سولې پروسي د لارې جگړې ته خاتمه ورکړي، د حکومت برخه شي، او راتلونکي کې د يو سياسي جوړښت په بڼه په ټاکنو کې برخه ولري، په دي معنی ده چې لا هم سولې ته ژمنتيا به نه وي، ځکه د افغان حکومت په چوکاټ کې له امريکا، ناټو، هند، بریتانيا، پاکستان او ځينو نورو هيوادونو سره بېلابېل تړونونه منل شوي، امريکا او نړيوال هڅه کوي چې همدا شوي تړونونه په خپل حال پاتې شي، او مشروعيت يې تر سوال لاندې رانه شي.

که پر لنډ مهاله حکومت د امريکا – طالب او افغان سياسي ډلو ترمنځ توافق کيږي، په دي معنی چې شوي تړونونه به لغوه اعلان کيږي او په راتلونکي کې به د يو منتخب حکومت لپاره په گډه ټول افغانان کار کوي، تر څو افغان شموله نظام ولري.

تمه ده چې امريکا د سولې مذاکراتو اړوند د طالبانو ليوالتيا، صداقت او رڼه تگلاره درک کړي، خپله هم رغنده تگلاره غوره کړي، له چله ډکې ډيپلوماسي او د سولې په نوم د جگړې د اوږدېدو طرحې کوم لوری ونه لري. همدارنگه طالبان هم د سکوت له حالت څخه راوځي، سولې ته د رسيدو لپاره خپله تگلاره له افغان ولس سره شريکه او د افغانانو نظرياتو او تجربو څخه په دي حساس وخت کې سمه گټه پورته کړي.

طالبانو ته په کار ده چې تحرک او ابتکار وښيي، بلکې د ننۍ نړۍ پر پېچلي ډيپلوماسي هم ځان پوه کړي، د مذاکراتو پر پېچلتياوو غور وکړي، خپل ولس او نړۍ ته خپل پېغام په سم ډول سره ورسوي، همدارنگه د مقابل لوري او نړۍ پېغام هم په سم ډول واخلي او پر خپل وخت لاس په کار شي.

پای